

XXXVII.

Forslag til Lov

om

Fiskeriet i Danmark.

(Forelagt i Landstinget den 9de December 1875 af Indenrigsminister Seel).

I. Saltvandsfiskeri.

Kapitel 1.

Almindelige Bestemmelser.

§ 1.

Paa dansk Søterritorium skal det med de i denne Lov fastsatte Begrænsninger staa alle danske Undersaatter frit for at drive Fiskeri overalt, hvor ingen særlig Ret til Fiskeriets Udøvelse ifølge lovlig Adkomst er erhvervet.

Fremmede Staters Undersaatter tilkommer der ingen Berettigelse til at drive Fiskeri paa dansk Søterritorium, medmindre traktatmæssige Overenskomster maatte hjemle Saadant.

§ 2.

Naar Noget lovlig har indtaget en Fiskeplads og behørig har afmærket sine Redskaber, maa han ikke, saalænge disse holdes udsatte, fortrænges fra Stedet eller forulempes i sit Fiskeri af andre Fiskere.

Sættes eller driver anden Mand's Redskab i det først udsatte, maa Ejeren af hint tage Skade for Hjemgjæld, om Skade forarsages ham.

§ 3.

Ret til Fiskeri med Kalesgaard eller Kaleskader tilkommer ubelukkende Ejerne af Kysten, enhver udfor sin Grund, medmindre Andre ifølge særlig Adkomst maatte have erhvervet nogen Ret i saa Henseende. Ethvert Slags Fiskeri af Andre i saadan Nærhed af de udsatte Kalesuser, at det kan skade Fiskeriet med disse, er forbudt.

§ 4.

I Sejldbyene maa Fiskeri ikke udøves paa saadan Maade, at den frie Sejlsads derved hindres eller vanskeliggjøres.